

да се пишѣтъ съ ж; напр. вода, имени-
 телныйтъ и родителныйтъ надежъ, а
 водѣ, дат. и вини: както и на мѣстѣ
 говорятъ. На сѣкоя думѣ окончаніето
 се произносе пополека т. е. полугласно
 като да има нѣщо сокращенъе; напр.
 водѣтъ вм. водѣтѣ; потова требо-
 ва да се пише и членѣтъ та въ дат.
 и вин. надежѣ тѣ; отъ това неслушно
 окончанъе нѣкои пишѣтъ челоуѣка
 вмѣсто челоуѣка-тъ, и челоуѣко вмѣ-
 сто челоуѣкѣ-тъ за что не могѣтъ
 да различатъ произношенъето на буква
 ж, която е близо какъ а о у и ѣ,
 и оуень това буквѣ тѣ тѣвѣрды много
 меко ѣ произносятъ; напр. сѣтъ гово-
 рятъ сегѣ токмо сѣ. * А во прилага-
 тельныйтъ имена въ единственното чи-
 сло употребихъ ѣ въ им. и род. надежѣ,
 а какъ ж въ дат. и вин. зачто по-
 лугласната буква сѣкога може да се

* Българскійтъ езикъ обыча сѣкога сокращенъето, и
 шамъ дѣшо се чуе швѣрдо членъ тѣ говорятъ че-
 лѣкжшъ и човѣкжшъ, а дѣшо се не чуе яко, гово-
 рятъ челоуѣкж.